

[Justitsministeren.]

odiøse, der er ved, at det gælder den nuværende Justitsminister, er faldet bort. For Resten kan jeg ikke forstaa, at vi nogen Sinde kan komme ud over det, naar det er saa uheldigt, at der sidder eller har været en Dommer som Justitsminister, for saa vil det altid kunne siges, at det er af Hensyn til vedkommende Mand.

J. V. Christensen: Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, der, som den højtærede Justitsminister fremhævede, jo var kommet et godt Stykke op ad Stigen, da han skulde overskue denne Sag. Jeg tror, det ærede Medlem kan tage det ganske roligt; det er i hvert Fald mit Indtryk, at ude i Befolkningen er der saamænd ikke nogen Art af Sensation om denne Sag. Der søges skabt en Del Sensation om den, men Befolkningen er særdeles vel rustet til at modtage de Sensationer, der vokser op i den Presse, som det ærede Medlem jo ikke kan siges at staa fjernt.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, som belærte mig om, at den af mig citerede Bemærkning ikke tog Sigte paa Ministerstillingen, men paa Lovgiverstillingen, at det er maaske formelt rigtigt nok, at den først og fremmest gælder Lovgiverstillingen, men naar det ærede Medlem udtaler, at det er Folkerepræsentationen og ikke Administrationscheferne, hvis Uangribelighed i enhver Henseende det gælder om at sikre, tror jeg dog, man har Ret til at sige, at det er af største Betydning, at der ogsaa for Ministeriets Medlemmer, saaledes som vor Forfatning udvikler sig, træffes Afgørelser, som kan siges at have almen Gyldighed. Og det forekommer mig, at denne Ordning netop tilsigter at føre den Vedtagelse videre, som findes i den af mig citerede Regel angaaende Ministrenes Stillinger.

Se, hverken det ærede Medlem eller jeg er Jurist, men vi har begge beskæftiget os meget med politiske Spørgsmaal, og derfor virkede det ærede Medlems meget teoretiske Betragtninger noget overraskende paa mig. Jeg har paa ny gennemlæst de Udtalelser, som er faldet i det høje Folketing om denne Sag, og jeg har mærket mig, at i hvert Fald to af de Jurister, som har talt i Folketinget, har været inde paa den

Side af Sagen. Jeg maa maaske have Lov til at citere blot nogle faa Linier af, hvad det ærede Medlem Hr. Vagn Bro udtalte i sin indledende Tale ved Sagens første Behandling i Folketinget:

„Jeg beder bemærket, at man i dette Land, hvor almindelig Valgret og almindelig Valgbarhed er Grundlaget for Statens Styreform, har indtaget det Standpunkt, at Embedsmænd har en grundlovmæssig Ret til at lade sig vælge til Rigsdagsmænd. Den heraf følgende Konsekvens er da ogsaa, at disse maa kunne blive Ministre, og mig forekommer denne Generalregel at medføre, at alle Embedsmænd der maa stilles lige.“

Om man nu altsaa vil stille dem helt lige, eller man vil tage det Forbehold, som er taget i dette Lovforslag med Hensyn til Dommerstillingerne, skal jeg ganske lade henstaa. Men det forekommer mig, at hele den meget langvarige Forhandling, som er ført i det andet høje Ting, og som blev karakteriseret af det ærede Medlem, der her i Tinget talte for Socialdemokratiet — hvis man gør sig den Ulejlighed at gennemlæse, hvad der hentydes til, saa vidt det kan overkommes, da det drejer sig om saa mange spredte Tilfælde —, viser, at denne Sag i Virkeligheden er belyst saa grundigt, at den Sensation og Uro, der kunde skabes, vil falde bort af sig selv, og jeg tror, at det ærede 9de Medlem for 6te Kreds vil opdage, hvis han ønsker at fortsætte med en saadan Agitation, at den ikke giver meget Tilløb ude i Befolkningen. Ogsaa det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti i Folketinget, Hr. Axel Møller, har udtalt sig om denne Side af Sagen, og jeg maa maaske ogsaa gengive nogle enkelte Linier af de Udtalelser, som dette ærede Medlem har fremsat. Han udtaler:

„Jeg finder det rigtigt, at man ikke unødigt skal lægge Hindringer i Vejen for, at en Dommer kan blive Minister, og at man ikke unødigt skal tvinge en Mand, der er blevet Minister eller har faaet andet offentligt Hverv at udføre, til at trække sig tilbage derfra, inden hans Gerning er endt.“

Det hele er efter mit Skøn et saare simpelt Spørgsmaal, ligetil og overskueligt. Den højtærede Justitsminister har saa ganske Ret, naar han siger, at det sikkert er, fordi